

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed.

Fremsat den 9. december 1964 af *indenrigsministeren*.

I lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed, således som denne er ændret ved lov nr. 170 af 24. maj 1955, foretages følgende ændringer:

§ 1 affattes således:

„§ 1. Ret til at betegne sig som tandlæge og til at udøve selvstændig virksomhed som sådan har den, der

- 1) har bestået eksamen for tandlæger,
- 2) i 1 år efter eksamen *enten* som klinisk assistent har bistået en autoriseret tandlæge her i landet *eller* på anden måde her i landet eller i udlandet har erhvervet sig en efter sundhedsstyrelsens skøn tilsvarende uddannelse,
- 3) for sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2) nævnte betingelser er til stede, og over for sundhedsstyrelsen har afgivet en højtidelig skriftlig forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine pligter som tandlæge. Formen for denne erklæring fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Tilladelse til at virke som tand-

læge kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 3. Den, der opfylder betingelsen i stk. 1, nr. 1), kan fungere som klinisk assistent og kan med sundhedsstyrelsens tilladelse fungere som vikar for selvstændigt praktiserende tandlæger i disses forfald.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan efter forhandling med sundhedsstyrelsen, Dansk Tandlægeforening og tandlægehøjskolerne fastsætte nærmere regler vedrørende den i stk. 1, nr. 2), omhandlede assistenttjeneste.

Stk. 5. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter statsborgere i de lande, der omfattes af overenskomst, som måtte blive indgået om nordisk arbejdsmarked for tandlæger, har ret til at betegne sig som tandlæge og udøve selvstændig virksomhed som sådan i overensstemmelse med overenskomstens regler.

Stk. 6. I øvrigt kan indenrigsministeren under særlige omstændigheder efter erklæring fra sundhedsstyrelsen give personer, der ikke opfylder de i stk. 1 fastsatte uddannelsesbetingelser, men som i udlandet har erhvervet en tilsvarende uddannelse, tilladelse til at betegne sig som tandlæge og udøve virksomhed som sådan.”

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget tager især sigte på at reducere varigheden af den i § 1, stk. 1, nr. 2, i lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed omhandlede assistenttjeneste fra 2 år til 1 år samt

Indenrigsmin. 4. kt. j. nr. 3215/1964.

på at muliggøre, at tandlæger fra de øvrige nordiske lande og — i særlige tilfælde — udenlandske tandlæger i øvrigt kan få tilladelse til at drive selvstændig virksomhed som tandlæge i Danmark.

Til stk. 1.

I henhold til tandlægeovens § 1, stk. 1, nr. 2, er det — ud over bestået tandlægeeksamen — en betingelse for at kunne betegne sig som tandlæge og udøve selvstændig virksomhed som sådan, at vedkommende i 2 år efter eksamen enten som klinisk assistent har bistået en autoriseret tandlæge her i landet eller på anden måde her i landet eller i udlandet har erhvervet sig en efter sundhedsstyrelsens skøn tilsvarende uddannelse.

Ved kgl. anordning af 30. juli 1959 vedrørende tandlægeeksamen er den normale studietid ved tandlægehøjskolerne fastsat til 5 år mod tidligere 3 år og senest 4 år.

Under hensyn til denne forlængelse af studietiden for tandlægestuderende har sundhedsstyrelsen efter stedfundne forhandlinger med bl. a. Dansk Tandlægeforening og tandlægehøjskolerne i København og Århus indstillet, at assistenttiden ned sættes til 1 år.

Indenrigsministeriet har kunnet tiltræde sundhedsstyrelsens indstilling.

Til stk. 4.

Det er fundet hensigtsmæssigt at bemyndige indenrigsministeren til efter forhandling med sundhedsstyrelsen, Dansk Tandlægeforening og tandlægehøjskolerne at fastsætte nærmere regler vedrørende assistenttjenestens art og omfang, hvorved bemærkes, at det vil kunne blive ønskeligt at ændre den nuværende form for assistenttjeneste, således at tjenesten i videre omfang end hidtil får karakter af en egentlig efteruddannelse.

Til stk. 5.

På Nordisk Råds 12. session i foråret 1964 vedtoges rekommandation nr. 7/1964, der anbefaler regeringerne i Danmark, Finland, Norge og Sverige at indgå en overenskomst om nordisk arbejdsmarked for tandlæger, hovedsagelig i overensstemmelse med det i nordisk udredningsserie 1962:6 indeholdte forslag.

Forslaget omfatter personer, der

- 1) er statsborgere i et af de deltagende lande,
- 2) har bestået enten dansk tandlægeeksamen og har gennemført den foreskrevne assistenttjeneste eller finsk odontologisk licentiateksamen eller

norsk odontologisk embedseksamen (tandlægeeksamen) eller svensk tandlægeeksamen,

- 3) har praksisret i eksamenslandet.

Ifølge forslaget vil et nordisk arbejdsmarked for tandlæger endvidere omfatte statsborgere i et af de deltagende lande, der har taget eksamen i et ikke-nordisk land og har fået ubegrænset praksisret i et af de af overenskomsten omfattede lande.

Sådanne tandlæger skal ifølge forslaget have ret til at få autorisation i ethvert af de øvrige 3 lande, når de godtgør at have tilstrækkeligt kendskab til regler om tandlægevirksomhed i tilflyttingslandet.

Det bemærkes, at forslaget åbner mulighed for, at Island kan tilslutte sig det nordiske arbejdsmarked for tandlæger.

En dansk ratifikation af en overenskomst om nordisk arbejdsmarked for tandlæger vil nødvendigvis gøre en ændring i tandlægeoven, der i dag forudsætter tandlægeeksamen ved en dansk tandlægehøjskole for at drive selvstændig virksomhed som tandlæge i Danmark. Det foreslås at bemyndige indenrigsministeren til efter stedfunden ratifikation af en sådan overenskomst at foretage de til gennemførelse af overenskomsten nødvendige foranstaltninger.

Til stk. 6.

Som nævnt under bemærkningerne ovenfor til stk. 5 forudsætter selvstændig virksomhed som tandlæge i Danmark tandlægeeksamen ved en dansk tandlægehøjskole.

Der kan imidlertid være behov for, at der i særlige tilfælde gives udenlandske tandlæger, der ikke vil blive omfattet af overenskomst om nordisk arbejdsmarked for tandlæger, tilladelse til at praktisere som tandlæge i Danmark. Forslaget svarer til de i § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955 af lov om udøvelse af lægegerning gældende bestemmelser om udenlandske læger.

Forslaget giver således hjemmel til, at udenlandske tandlæger kan få tilladelse til dels at praktisere selvstændigt som tandlæge i Danmark, dels at fungere som klinisk assistent. En bestemmelse om, at en udenlandsk tandlæge med sundhedsstyrelsens tilladelse kan fungere som klinisk assistent, findes allerede i tandlægeovens § 1, stk. 3, 2. punktum.